La filosofia de les pistes de ball

Peralada es mou al ritme dels grans clàssics de la diva de la música disco, Gloria Gaynor

Gloria Gaynor va convertir els jardins del castell en una pista de ball.

Un any després de cancel·lar la seva actuació al festival altempordanès per motius de salut, la cantant Gloria Gaynor va recalar ahir a Peralada
en el marc de la seva gira mundial. Acompanyada de tota la seva banda, la reina de les pistes de ball va convertir l'auditori dels jardins del castell en una autèntica festa on no van faltar cançons com "I am what I am", "Never can say goodbye", o l'himne de la seva filosofia de vida, "I will survive".

ALBA CARMONA PERALADA

Si les ombres que es veien des de la caverna van servir a Plató per sustentar bona part del seu pensament, Gloria Gaynor, la reina de la música disco, va escollir dècades enrere edificar la seva filosofia entre la lluentor de les boles de discoteca i les pistes de ball. La creadora d'una cançó que fa anys va esdevenir un himne per a la reivindicació feminista i la lluita homosexual, I will survive, ha convertit els grans èxits de la seva carrera musical en petites píndoles d'existencialisme. Un any després de cancel·lar la seva actuació al festival de Peralada per problemes de salut, la cantant soul es va presentar ahir a l'auditori dels jardins del castell empordanès per a lluir el repertori farcit de grans hits propis i aliens de la gira Gloria Gaynor Live.

"Quina banda, quina banda!", deien al pati de butaques mentre els músics s'anaven situant a escena. I sí, senyors, quina banda! Una introducció instrumental que va començar amb les notes de la tornada d'I will survive va deixar clar què era el que el públic venia a buscar. Gaynor, vestida amb una llarga túnica negra amb espurnes bronze, va aparèixer minuts més tard cantant Going out of my head.

"Volen una festa?", va preguntar al públic, en castellà, convidant-los a recordar i cantar amb ella cançons com I am what I am, erigida emblema per al món gai, i Never can say goodbye, en què la trompeta va patir algun entrebanc que va persistir a Just no another way. A duo amb Harvey Hubert va fer My first, my last, my everything, de Barry White, i després va seguir amb Stop in the name of love.

L'artista va deixar els assistents en mans de les coristes, que van prendre el poder a To be real per anar presentant un per un els músics que hi havia sobre l'escenari.

De retorn, Gaynor va animar el públic a partircipar en "una d'aquelles cançons que segur que voldran cantar". Era Killing me softly, de Roberta Flack, en què va demostrar que encara no té edat de jubilar-se.

"Ara ve la cançó d'un altre artista, però si no l'heu sentida de mi, no l'haureu sentida mai així", va explicar, presumint d'una versió meravellosament ennegrida d'Every breath you take de Police, que el públic de Peralada va aplaudir fort.

Abans d'I'll be there, de nou amb Hubert donant-li la rèplica, va fer alçar els espectadors per fer-se una foto amb ells i compartir-la al seu perfil de Facebook. No van ser pocs els ocupants del pati de butaques que van seguir el seu exemple i també van immortalitzar el moment.

"Ara faré un d'aquelles cançons que ajuden la gent que té problemes. Diu que la voluntat de Déu sempre arriba a

temps", va avançar per introduir You're right on time. "Si no n'enteneu la lletra, escolteu-la amb el cor", va afegir la cantant.
Gloria Gaynor i els seus coristes van retre el seu particular tribut a Donna Summer construint un medley amb un tastet del seu repertori, Last dance, MacArthur Park i Heaven knows, que va fer aixecar a ballar una part de la platea.
Les dues coristes femenines van delectar l'auditori amb River deep, mountain high de Tina Turner mentre la cantant sortia de l'escenari amb un ram de roses a les mans. Van ser els preliminars del moment més desitjat del concert.
El primer vers d'I will survive van desfermar l'entusiasme del personal, que, amb els instruments tronant i la nord-americana alternant la lletra en l'anglès original i la versió en castellà, es va posar definitivament dret per saltar, picar de mans, ballar, fer fotografies i el que fes falta.
Per estar segura que el missatge de resistència que l'ha situat als altars musicals quedés al cap del públic de Peralada, va tancar la nit amb un únic bis: Just keep thinking, és a dir, només seguiu pensant.
Gloria Gaynor assegura que I will survive va donar sentit a la seva vida. Fins i tot ha escrit un llibre a partir de testimonis que han superat grans problemes vitals gràcies a la força d'aquesta cançó. Veient com va respondre ahir Peralada al crit de guerra de la cantant, pot estar ben tranquil·la, el seu llegat vital sobreviurà.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/08/12/filosofia-pistes-ball/682842.html?utm_source=rss